

Φαρσοκωμωδία είναι καὶ ἡ κωμωδία τῶν κ.κ. Ἀσημακοπούλου, Σπυροπούλου καὶ Παπαδούκα «100.000 δολάρια», πού ἀνέβασε ὁ κ. Χατζηχρήστος μὲ τὸ θιάσό του στὸ θέατρό του, ἀλλ' αὐτὴ εἶναι πραγματικὰ διασκεδαστικὴ. Ἡ μακριὰ θητεία τῶν τριῶν συγγραφέων στὴν ἐπιθεώρηση, ἡ μακροχρόνια συνεργασία τους, δὲν τοὺς καλούπιασε, ὅπως ἤμαστε δικαιολογημένοι νὰ τὸ φοβόμαστε· ἀντίθετα—ἀσφαλῶς ἐπειδὴ ὑπῆρχε ἔμφυτο τὸ ταλέντο—τοὺς ἐμπλούτισε μὲ θεατρικὴ πείρα, ἀνέπτυξε τὴν τεχνικὴ τους, διαμόρφωσε ἀνάμεσά τους ὁμοιογένεια, καὶ τοὺς ἐπέτρεψε νὰ συνθέσουν τώρα ἓνα ἐργάκι εὐθυμο, χαριτωμένο, πού σὲ καμιὰ στιγμή δὲ μαρτυρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἔργο ἐνὸς συγγραφέα καὶ ὅτι ἦταν ὑποχρεωμένο νὰ συμμορφωθεῖ μὲ τίς ἀξιώσεις ἐνὸς θιάσου πού ἀπαρτίζεται ἀπὸ πολλοὺς ἄσους. Τὴ συνταγὴ τὴν ὑποπτευόμαστε, γιατί ξέρουμε πῶς δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ὑπῆρξε, ἀλλὰ θετικὰ δὲν τὴ διακρίνουμε· τοῦτο ἀποτελεῖ ἓνα μικρὸ ἄθλο. Φυσικά, τὰ «100.000 δολάρια» εἶναι ἓνα ἐργάκι, ἀλλὰ τί σημασία ἔχει; Δὲν μπορεῖ ὅλα τὰ ἔργα νὰ εἶναι ἐμποτισμένα μὲ ποίηση, νὰ προάγουν τὸ Ποιητικὸ Θέατρο. Ὅταν ἓνα ἔργο, ἔστω κι ἓνα ἐργάκι, εἶναι ἄρτιο στὸ εἶδος του, σ' ὅποιο εἶδος κι ἂν ἀνήκει, πῶς νὰ μὴν τὸ χαροῦμε;

Οἱ τρεῖς συγγραφεῖς ἐπενόησαν ἓνα μῦθο ἔξυπνο καὶ ἀρχετὰ ιδιότυπο, ἀπαγχιστρώμένο ἀπὸ τοὺς πατημένους κοινούς

τόπους, τὸν ἀνέπτυξαν ἐντεχνα καὶ θεατρικά, τὸν ἐντυσαν μὲ ἓνα διάλογο στραφτερό καὶ κεφάλτο, ποῦ καὶ ἐκεῖ ὅπου εἰσχωροῦν—ἐπιθεωρησιογράφοι εἶναι οἱ συγγραφεῖς!—σατιρικοὶ ὑπαινιγμοὶ σχετικοὶ μὲ τὴν ἐπικαιρότητα, ἀποφεύγει ἐπιδέξια ὁ ἐπιθεωρησιογραφικὸς τόνος νὰ ἀκουσθεῖ κτυπητὰ· καὶ δὲν παρασύρθηκαν σὲ καμιὰ χοντροκοπιὰ καὶ χυδαιότητα. "Ὅ,τι χαρακτηρίζει τὰ «100.000 δολάρια» (καὶ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα προσόντα τους) εἶναι ἡ λεπτότητα. "Ὅταν δὲν παρεμβάλλεται κανένα πρόσκομμα, καμιὰ ἐνόχληση, πῶς νὰ μὴν ἀναπηδῇ, ἀκόμα κι ἀπὸ τὴν ἀπαιτητικὴ μερίδα τοῦ κοινοῦ, ζωηρὸ τὸ γέλιο, πῶς νὰ μὴ μᾶς μεταδοθεῖ ἡ διασκεδαστικότη-
τα τῆς κωμωδίας;

Ἰκανοποιητικὴ ἦταν καὶ ἡ ἐρμηνεία. Θερμὰ συγχαρητήρια καὶ ἐπαινοὶ ὀφείλονται στὸν κ. Χατζηχρήστο, ποῦ ἀποφάσισε ἀπὸ τοὺς πρῶτους νὰ ἀντιδράσει στὴ διασπορὰ τῶν δυνάμεων, συγκεντρώνοντας γύρω του, ὕστερα ἀπὸ αὐστηρὴ ἐπιλογή, ἓνα θίασο ἀπὸ ἄσους, ἀπὸ ἡθοποιούς ποῦ, ἐνῶ ἀνῆκουν πρωταρχικά στὴν ἐπιθεώρηση, ἔχουν τίς ἱκανότητες νὰ διαπρέψουν καὶ στὴν κωμικὴ πρόζα.

Πῶς νὰ μὴν εἶναι ἀπολαυστικὴ μιὰ ἐρμηνεία—ὅταν συντελεῖ καὶ τὸ ἔργο—στὴν ὁποία συμμετέχουν οἱ κ.κ. Ν. Σταυρίδης, Γ. Γκιωνάκης, Κ. Δούκας καὶ οἱ Κες Μ. Νέζερ, Π. Ἄλβα, Ντιριντάουα καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἡθοποιοί, ποῦ ὅλοι εἶχαν συγχορδισθεῖ μὲ τὸν τόνο τοῦ συνόλου καὶ δὲν ἄφησαν νὰ τοὺς ξεφύγει καμιὰ παραφωνία; Μόνη ἡ Κα Ντιριντάουα ἔδειξε ὅτι δὲν ἔχει ἀκόμα ἐντελῶς προσαρμοσθεῖ στὸ κλίμα τῆς πρόζας, ἀλλὰ κι αὐτὴ ἀπέκρυψε, ἐν μέρει, μὲ τὸ μπρίο τῆς τὴν κάποια ἀμυχανία τῆς. Ὁ κ. Χατζηχρήστος μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο, ἴσως γιὰ τοῦ ἐπέβαλε κάποια πειθαρχία, γιὰτὶ περιόρισε τοὺς αὐτοσχδιασμούς του, ποῦ δὲν ἦταν πάντα πολὺ καλῆς ποιότητος, ἴσως γιὰτὶ τὸ ἀρμονικὸ σύνολο (ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι πιστεύουν μερικοὶ ἡθοποιοί, ποῦ φαντάζονται ὅτι μποροῦν νὰ λάμψουν μόνοι τους) πάντα συντελεῖ στὴν ἀνάδειξη τοῦ ἐνός,

φανέρωσε όσο ποτέ άλλοτε την έκρηκτικότητα της πηγαίας, πλούσιας κωμικής του ιδιοφυΐας. 'Ο κ. Χατζηχρήστος, έως τώρα, πάντα μοῦ προκαλοῦσε ἐπιφυλάξεις· τώρα, με κέρδισε· πείσθηκα ὅτι εἶναι ἓνας γνήσιος κωμικός με φαντασία, με ἐπινοητικότητα, με προσωπικότητα.

'Ο κ. Χατζηχρήστος κι ὁ θιασός του—ἔτσι ὅπως καταρτίσθηκε φέτος—σημείωσαν, καὶ με τὴν παράσταση ποὺ ἔδωσαν καὶ με τὸ ἔργο ποὺ προέκριναν, μιὰ ἀνοδο τοῦ Θεάτρου Χατζηχρήστου τόσο ἀλματική, ὥστε φθάνει νὰ εἶναι ἐκπληκτική.